

alle ved jo, at vi ikke får nogen reel debat, før end vi kender afstemningsdatoen. Vi ved godt, at den socialdemokratiske kongres til næste år vil nå til det samme resultat, som statsministeren nu er nået frem til.

Slutningen på den socialdemokratiske kongres er intet andet end en kærkommen undskyldning for ikke at turde tone rent flag. Statsministeren har stadig ondt i pinsepakken, og efterlønnen værker endnu. Men det er en katastrofe, at statsministeren på grund af de mange brudte løfter over for egne kernevælgere ikke har det fornødne mod til at vise handlekraft.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Venstre ønsker ØMU-forbeholdet fjernet, men debatten om ØMU'en bør ikke hindre os i også at diskutere de to andre forbehold.

Danmark har en stærk interesse i en fælles EU-politik om flygtninge og indvandrere, men vi er sat uden for døren, når de andre aftaler de fælles regler.

Danmark har en interesse i, at EU får en bedre og mere effektiv forsvars- og sikkerhedspolitik, at vi europæere bliver bedre til at håndtere kriser og konflikter selv, at vi ikke igen oplever et lammet Europa som i Bosnien og Kosovo.

Forbeholdene skader Danmarks interesser. Derfor skal de væk. Venstres køreplan er klar: Vi ønsker Danmark med i euroen fra 1. januar 2002, hvor den fælles valuta kommer på gaden. Det kræver en folkeafstemning i år 2000. De resterende forbehold kunne så passende komme til folkeafstemning et år senere.

Det var ikke rart at høre, at statsministeren nærmest begik historieforfalskning, da han i åbningstalen karakteriserede udenrigspolitikken under den kolde krig som forudsigelig. Man vidste, hvor man havde hinanden. Udenrigspolitikken var sat på automatpilot, sagde statsministeren.

Sandheden er, at den socialdemokratiske opposition i 1980'erne med fodnotepolitikken fraglode sig ethvert ansvar og enhver moralsk forpligtelse for Danmarks ve og vel. Man kan undre sig over, at statsministeren frivilligt udstiller den manglende virkelighedsopfattelse, som Socialdemokratiet agerede efter i 1980'erne. Efter Warszawapagtens fald er uhyggelige planer for en invasion af Danmark blevet kendt. Disse planer negligerer statsministeren fuldstændig, når han påstår, at vi i 1980'erne vidste, hvor vi havde hinanden.

Statsministeren brystede sig af, at regeringen har gennemført mere end 200 erhvervspolitiske

initiativer. Jovist, mængdemæssigt er det naturligvis meget, men helt ærligt, siger mængden af initiativer jo absolut intet om kvaliteten af det, regeringen har gennemført.

Har initiativerne f.eks. været med til at forbedre dansk konkurrenceevne? Nej, tværtimod. Danske virksomheder har siden 1992 tabt mere end 12 pct. i markedsandel. En opgørelse viser da også, at regeringen har pålagt dansk erhvervsliv ekstra omkostninger svarende til 3,5 pct. af den samlede lønsum. Så jo, jeg tror såmænd, at dansk erhvervsliv gerne havde været størstedelen af de mere end 200 erhvervspolitiske initiativer foruden.

Ikke mange samfund har skabt bedre rammevilkår for erhvervslivet, påstår statsministeren. Er det mon de grønne afgifter, statsministeren her tænker på, eller er det mon de mange administrative byrder? Er det mon på grund af de fantastiske gode rammevilkår for erhvervslivet, at de udenlandske investeringer går uden om Danmark? Er det på grund af rammevilkårene, at flere og flere danske virksomheder vælger at investere i udlandet i stedet for herhjemme? At langt færre danske unge, der starter egen virksomhed end unge i de øvrige europæiske lande, overlever som selvstændige erhvervsdrivende?

Nej, der er ikke brug for flere syltekrukker eller nye skatter, sådan som regeringen lægger op til. Der er brug for en politik, der forbedrer dansk erhvervslivs rammevilkår, en politik, der forbedrer konkurrenceevnen, en politik, der gør det attraktivt at oprette og drive egen virksomhed.

I Venstre har vi et godt tilbud til regeringen: Gennem et bredt samarbejde her i Folketinget vil vi gerne tilbyde regeringen bistand til at nedbringe ventelisterne, lave et nyt politiforlig, forbedre konkurrenceevnen, sikre en bedre udnyttelse af de offentlige ressourcer.

Ja, Venstres politik er klar. Vi vil have fri og lige behandling på sygehusene uanset tegnebogens størrelse. Vi vil have fjernet skat på sygdom. Vi vil have, at vore ældre kan få en ordentlig hjemmehjælp, når de ikke kan klare sig selv. Vi vil have mere politi på gaden til at skabe mere tryghed. Vi vil have en bedre udnyttelse af de offentlige ressourcer gennem øget brug af udbud af udlicitering. Vi vil have øget valgmulighed for børnefamilierne, når det gælder tilrettelæggelsen af børnepasningen. Vi vil have mere kvalitet i uddannelsessystemet. Vi vil have, at det skal kunne betale sig at arbejde og